

זוהר הקדוש עם פירושו מתוך מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזה"ק פרשת בחוקותי

חלק 1 - פרשת משפטים

מיתוך מדבש	וילגא	יום
תקלה-תקמ	ק"ב ע"ב	ראשון
תקמ-תקמו	ק"ג ע"א	שני
תקמו-תקנב	ק"ג ע"ב	שלישי
תקנב-תקנח	ק"ד ע"א	רביעי
תקנח-תקסה	ק"ד ע"ב	חמישי
תקסה-תקעב	ק"טו ע"א	שישי
תקעב-תקפ	ק"טו ע"ב	שבת

פרשת בחוקותי תשפ"ב

עלון מס' 184

יו"ל בעזהש"ת ע"י מרכז "מתוך מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

הנותן צדקה לעניים מתקן את השם הוי"ה

וְנָתַתִּי גִשְׁמֵיכֶם בְּעֵתָם וְגו', כָּל חַד וְחַד יִתֵּן חֵילָא דִּילִיָּה עֲלֵיכוֹ, מֵאֵן אֵינּוֹן, הֵהוּא תְקוּנָא דְעֵבְדִּיתוֹן דִּיהוּא שְׂמָא קְדִישָׁא.

כְּגוּוֹנָא דָּא כְּתִיב (בראשית יח יט) וְשָׁמְרוּ דְרָף יְהו"ה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט, וְכִי פִיּוֹן דְכְּתִיב וְשָׁמְרוּ דְרָף יְהו"ה, אֲמַאי לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט, אֲלָא מֵאֵן דְנָטִיר אֹרְחֵי דְאֹרִייתָא, כְּבִיכּוֹל הוּא עוֹשֶׂה צְדָקָה וּמִשְׁפָּט, וּמַאי צְדָקָה וּמִשְׁפָּט, דָּא קְדִישָׁא בְרִיף הוּא.

בְּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, וּוי לֹוֹן לְכַנֵּי נֶשֶׁא דְלָא יְדַעִין וְלָא מְשַׁגְּיחִין בִּיקְרָא דְמֵאֲרִיָּהוֹן, מֵאֵן עֵבִיד שְׂמָא קְדִישָׁא בְּכָל יוֹמָא, הוּי אֵימָא מֵאֵן דִּיהִיב צְדָקָה לְמִסְכְּנֵי.

תָּא חֲזִי, הָא אוֹקְמוּהָ, הִכִּי הוּא, דְמִסְפְּנָא אַחִיד בִּיהָ בְּדִינָא, וְכָל מִיכְלִיָּהוּ בְּדִינָא הוּא, אַתְר דְאֶקְרִי צְדָקָה, כְּמָה דְאֵתְ אָמַר (תהלים קב א) תִּפְלָה לְעַנִּי כִי יַעֲטוּף, תִּפְלָה דָּא תִּפְלָה שְׁל יָד, וְאוֹקְמִנָּא.

מתוך מדבש

הנותן צדקה לעניים מתקן את השם הוי"ה

הצדקה ומשפט, ושואל ומאי צדקה ומשפט מי הם, ואמר דָּא קְדִישָׁא בְרִיף הוּא זֵהוּ הַקְּב"ה, דֵּהֵינּוּ הַשֵּׁם הוּי"ה שֶׁהֵם בַּחֲנִינֵת תְּפָאֲרֵת וּמַלְכוּת.

בְּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, וּוי לֹוֹן לְכַנֵּי נֶשֶׁא אוֹי לֵהֶם לְכַנֵּי אָדָם, דְלָא יְדַעִין וְלָא מְשַׁגְּיחִין בִּיקְרָא דְמֵאֲרִיָּהוֹן שְׁמַאי יוֹדְעִים, וְאִפִּילוּ הַיּוֹדְעִים אֵינֵם מְשַׁגְּיחִים בְּכַבּוֹד קוֹנֵם, מֵאֵן עֵבִיד שְׂמָא קְדִישָׁא בְּכָל יוֹמָא כִּי מִי הוּא הַעוֹשֶׂה וְהַמְתַּקֵּן אֵת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ בְּכָל יוֹם, הוּי אֵימָא מֵאֵן דִּיהִיב צְדָקָה לְמִסְכְּנֵי הָרִי אֲמוֹר מִי שְׁנוֹתֵן צְדָקָה לְעַנִּיִּים, שַׁעַל יָדֵי זֶה הוּא מְתַקֵּן אֵת הַמַּלְכוּת [הַשְּׁכִינָה] שֶׁהִיא סוּד ה' אַחֲרוֹנָה שֶׁל הַשֵּׁם הוּי"ה, וּבִזְהָ מְשַׁלֵּם אֵת אוֹתִיּוֹת יְהו"ו שֶׁל הַשֵּׁם לְהוּי"ה שְׁלִימָה. (מק"מ וּמִפְרָשִׁים)

תָּא חֲזִי, הָא אוֹקְמוּהָ וְהִכִּי הוּא (ה"ג סמ"ק) בֵּא וְרֵא, הָרִי בִיאָרוּ הַחֲבָרִים וְכִךְ הוּא הַעֲנִין, דְמִסְפְּנָא אַחִיד בִּיהָ בְּדִינָא כִּי הַעֲנִי אַחוּז בְּדִין, (ה"ג סמ"ק וְהַלָּה) וְכָל מִיכְלִיָּה בְּדִינָא הוּא וְכָל מֵאֲכָלוּ הוּא בְּדִין, בְּאַתְר דְאֶקְרִי צְדָקָה בְּמִקוֹם הַנִּקְרָא צְדָקָה, שֶׁהִיא הַמַּלְכוּת, כְּמָה

וְנָתַתִּי גִשְׁמֵיכֶם בְּעֵתָם וְנִתְּנָה הָאֶרֶץ יִכּוּלָה וְעַץ הַשֹּׁדֶה יִתֵּן פְּרִי, דֵּהֵינּוּ כָּל חַד וְחַד יִתֵּן חֵילָא דִּילִיָּה עֲלֵיכוֹ כֹּל אַחַד וְאַחַד יִתֵּן אֵת הַכַּח שְׁלוֹ וְהַשְּׁפַעְתּוֹ עֲלֵיכֶם, מֵאֵן אֵינּוֹן מִי הֵם הַמְשַׁפִּיעִים, וְאֲמַר הֵהוּא תְקוּנָא דְעֵבְדִּיתוֹן דִּיהוּא שְׂמָא קְדִישָׁא (ה"ג ד"ו) אוֹתוֹ הַתִּיקוֹן שְׁעִשִּׂיתֶם, שֶׁהוּא הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ, דֵּהֵינּוּ לְפִי שִׁיחֲדַתֶּם אֵת בַּחֲנִינֵת קוּב"ה וְשְׁכִינְתִּיהָ, לְכֹן הֵם יִשְׁפִיעוּ לָכֶם מִשְׁפַּע שִׁיבָא מִיַּחֲדָם.

כְּגוּוֹנָא דָּא כְּתִיב כַּעֲיֵן זֶה כְּתוּב וְשָׁמְרוּ דְרָף יְהו"ה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט, וְיֵשׁ לְשֹׂאוֹל וְכִי פִיּוֹן דְכְּתִיב וְשָׁמְרוּ דְרָף יְהו"ה הָרִי הַכֹּל בְּכָלל אֲמַאי כְּתוּב לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט כְּלוֹמַר מֵהָ בֵּא לְהוֹסִיף בִּזְהָ, וְהַשִּׁיב אֲלָא מֵאֵן דְנָטִיר אֹרְחֵי דְאֹרִייתָא אֲלָא מִי שְׁשׁוּמֵר אֵת דְרָכֵי הַתּוֹרָה, כְּבִיכּוֹל הוּא עוֹשֶׂה צְדָקָה וּמִשְׁפָּט נִחְשָׁב לוֹ כֵּאִילוּ הוּא עוֹשֶׂה וּמְתַקֵּן וּמִיַּחַד אֵת

ומאן דִּיהִיב לִיה צְדָקָה לְמִסְפָּנָא, הוּא עֵבִיד לְעֵילָא שְׁמָא קְדִישָׁא שְׁלִים פְּדָקָא יָאוּת, בְּגִין דְּצְדָקָה דָּא אֵילְנָא דְחַיִּי, וְצְדָקָה יְהִיב לְצְדָק, וְכַד יְהִיב לְצְדָק פְּדִין אֲתַחְבֵּר דָּא בְּדָא, וְשְׁמָא קְדִישָׁא אֲשַׁתְּכַח שְׁלִים, מֵאן עֵבִיד דָּא, אֲתַעְרוּתָא (ד"א דְעֵבִיד אֲתַעְרוּתָא דָּא) דְלִתְתָא, וְדָאֵי כְּאֵלוּ עֵבִיד שְׁמָא קְדִישָׁא בְּשְׁלִימוּ, כְּגוֹוֹנָא דְאִיהוּ עֵבִיד לְתַתָּא, הֵכִי אֲתַעֵר לְעֵילָא, וְעַל דָּא כְּתִיב (שם קו ג) אֲשָׁרֵי שׁוֹמְרֵי מִשְׁפָּט עוֹשֵׂה צְדָקָה בְּכָל עֵת, עוֹשֵׂה צְדָקָה, דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּבִיכּוֹל הוּא עֵבִיד לִיה.

ע"י הצדקה מפרידים את השכינה מאחיזת החיצונים

תָּא חֲזִי, מִסְפָּנָא הָא אֲתַמַּר מֵאן הוּא אֲתַרְיָה, מְאִי טַעְמָא, בְּגִין דְּמִסְפָּנָא לָא אֵית לִיה מְדִילִיָּה כְּלוּם, אֲלָא מַה דְּיְהִיבִין לִיה, וְסִיְהָרָא לָא אֵית לָהּ נְהוּרָא מְדִילָה אֲלָא מַה דְּיְהִיב לָהּ שְׁמָשָׁא.

תָּא חֲזִי, אֲמַאי עֲנִי חֲשׁוּב כְּמַת, מְאִי טַעְמָא, בְּגִין דְּהִהוּא אֲתַר גְּרִים לִיה, דְּהָא בְּאֲתַר דְּמוּתָא הוּא שְׁכִיחַ, וּבְגִין כְּפָּךְ אֲקָרִי מַת, הִהוּא דְחַיִּים עֲלֵיהּ, הוּא יְהִיב לִיה צְדָקָה, אֵילְנָא דְחַיִּי

מתוק מדבש

עֵבִיד לִיה כְּאֵילוּ הוּא עוֹשֵׂה וּמִתְקֵן אוֹתוֹ, כְּלוּמַר עַל יַד נְתִינַת הַצְדָקָה הוּא מִתְקֵן אֶת בַּחֲנִינַת הַתְּפָאֶרֶת שִׁישְׁפִיעַ שְׁפַע לַמַּלְכוּת וּיִתְחַבֵּר עִמָּה. (דף קיג ע"ב, ובכּיאוּרֵינוּ כִּרְךָ יֵא עִמּוֹ תְּשַׁלַּג-תְּשַׁלַּח)

דָּאֵת אֲמַר כְּמוֹ שְׁנֹאמַר תְּפִלָּה לְעֲנִי כִי יַעֲטוּף, הִנֵּה תְּפִלָּה, דָּא תְּפִלָּה שְׁלַ יַד הִיא הַתְּפִלִּין שֶׁל יָד, שֶׁהִיא סוּד הַמַּלְכוּת, וְאֲוִקִימָנָא וּכְבַר בִּיאָרְנוּ כַךְ, כִּי בִשְׁעָה שְׁאִין לַמַּלְכוּת יַחֲדוּ עִם בַּחֲנִינַת הַתְּפָאֶרֶת הִיא בַּחֲנִינַת עֲנִיָּה וְנִקְרָאת צְדָק.

ע"י הצדקה מפרידים את השכינה מאחיזת החיצונים

תָּא חֲזִי, מִסְפָּנָא הָא אֲתַמַּר מֵאן הוּא אֲתַרְיָה בֵּא וְרֵאָה, הֵרִי לְמַדְנָו מִי הוּא מְקוּמוֹ וְאֲחִיזְתוֹ שֶׁל הָעֲנִי, וְהֵינֵנוּ הַמַּלְכוּת, מְאִי טַעְמָא מַה הַטַּעַם שֶׁשֵּׁם הוּא אַחֲזוֹתוֹ, בְּגִין דְּמִסְפָּנָא לָא אֵית לִיה מְדִילִיָּה כְּלוּם לְפִי שְׁלַעֲנִי אִין לוֹ מִשְׁלוֹ כְּלוּם, אֲלָא מַה דְּיְהִיבִין לִיה אֵלָא מַה שְׂאֲחָרִים נוֹתֵנים לוֹ, וְסִיְהָרָא לָא אֵית לָהּ נְהוּרָא מְדִילָה וְכֵן הַלְבֵּנָה שֶׁהִיא הַמַּלְכוּת אִין לָהּ אוֹר מִשְׁלָה, אֲלָא מַה דְּיְהִיב לָהּ שְׁמָשָׁא אֵלָא מַה שֶׁהִשְׁמַשׁ שֶׁהוּא סוּד בַּחֲנִינַת הַתְּפָאֶרֶת, נוֹתֵן וּמֵאִיר לָהּ.

תָּא חֲזִי, אֲמַאי עֲנִי חֲשׁוּב כְּמַת בֵּא וְרֵאָה, לְמַה אֲמַרו חֲז"ל (נִמְס' מְדִיס סָד ע"ג) כִּי עֲנִי חֲשׁוּב כְּמַת, מְאִי טַעְמָא מַהוּ טַעַם הַדְּבַר, וְאֲמַר בְּגִין דְּהִהוּא אֲתַר גְּרִים לִיה לְפִי שְׁמִקוּם אֲחִיזְתוֹ בַּמַּלְכוּת גֵּרָם לוֹ, דְּהָא בְּאֲתַר דְּמוּתָא הוּא שְׁכִיחַ לְפִי שְׁמִקוּם הַמַּלְכוּת הַנִּקְרָאת אֵילְנָא דְּמוּתָא שֵׁם הוּא נִמְצָא וְאַחֲזוֹ, וּבְגִין כְּפָּךְ אֲקָרִי מַת לְכֵן הוּא נִחְשָׁב וְנִקְרָא מַת, לְכֵן הִהוּא דְחַיִּים עֲלֵיהּ זֶה הָאָדָם

וּמֵאן דְּיְהִיב לִיה צְדָקָה לְמִסְפָּנָא וּמִי שְׁנוֹתֵן צְדָקָה לְעֲנִי, הוּא עֵבִיד לְעֵילָא שְׁמָא קְדִישָׁא שְׁלִים פְּדָקָא יָאוּת הוּא עוֹשֵׂה וּמִתְקֵן לְמַעְלָה אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ בְּשְׁלִימוֹת כְּרֵאוּי, בְּגִין דְּצְדָקָה דָּא אֵילְנָא דְחַיִּי לְפִי שְׁצְדָקָה הוּא סוּד עֵץ הַחַיִּים, שֶׁהוּא בַּחֲנִינַת הַתְּפָאֶרֶת, וְעַל יַד נְתִינַת צְדָקָה לְמַטָּה וְצְדָקָה יְהִיב לְצְדָק גּוֹרָם כִּי צְדָקָה נוֹתֵן וּמִשְׁפִיעַ לְצְדָק, שֶׁהוּא הַמַּלְכוּת, עַד שֶׁגַּם הִיא תִּקְרָא צְדָקָה, וְכַד יְהִיב לְצְדָק וְכִשְׁהַתְּפָאֶרֶת נוֹתֵן לַמַּלְכוּת, פְּדִין אֲתַחְבֵּר דָּא בְּדָא אוֹ מִתְחַבֵּר וּמִתְיַחַד זֶה בּוֹה, וְשְׁמָא קְדִישָׁא אֲשַׁתְּכַח שְׁלִים וְהַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ נִמְצָא שְׁלֵם, שְׁנִשְׁלַם מִיָּה"ו לִיהו"ה, מֵאן דְּעֵבִיד אֲתַעְרוּתָא דָּא דְלִתְתָא מִי שְׁעוֹשֵׂה הַתְּעוּרוֹרוֹת זֶה שְׁלַמְטָה עַל יַד שְׁנוֹתֵן צְדָקָה, וְדָאֵי נִחְשָׁב לוֹ כְּאֵלוּ עֵבִיד שְׁמָא קְדִישָׁא בְּשְׁלִימוֹת, כִּי כְּגוֹוֹנָא דְאִיהוּ עֵבִיד לְתַתָּא כְּעִין שֶׁהוּא עוֹשֵׂה לְמַטָּה, הֵכִי אֲתַעֵר לְעֵילָא כַךְ מִתְעוּרֵר לְמַעְלָה, וְעַל דָּא כְּתִיב וְעַל זֶה נֹאמַר אֲשָׁרֵי שׁוֹמְרֵי מִשְׁפָּט עוֹשֵׂה צְדָקָה בְּכָל עֵת, וּמִפְרֵשׁ עוֹשֵׂה צְדָקָה הִנֵּה צְדָקָה דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא זֶהוּ הַקְּב"ה הַנִּקְרָא צְדָקָה, כְּבִיכּוֹל נִחְשָׁב לוֹ הוּא

שְׂרִיאַ עֲלוּי, כְּמָה דְאֵת אָמַר (משלי י ב) וְצָדְקָה תִצְלֵל מִמּוֹת, וּכְגוֹוֹנָא דְעֵבִיד בְּר נֶשׁ לְתַתָּא, הֵכִי נִמְי עֵבִיד לְעֵילָא מִמֶּשׁ, זַפְאָה חוּלְקִיָּה דְזִכִּי לְמַעַבְד שְׂמָא קְדִישָׁא לְעֵילָא, בְּגִין כְּךָ צָדְקָה סְלִיק עַל כֻּלָּא.

וְהֵנִי מְלִי צָדְקָה לְשִׁמְהָ, דְהָא אֲתַעַר צָדְקָה לְצָדֵק, לְחַבְרָא לֹוֹן כְּחָדָא, וּלְמַהוּי כֻּלָּא שְׂמָא קְדִישָׁא כְּדָקָא יְאוּת, דְהָא צָדֵק לָא אֲתַתְקֵן וְלָא אֲשַׁתְּלִים אֱלָא בְּצָדְקָה, דְכְּתִיב (ישעיה נד ד) בְּצָדְקָה תִּפְוֹנְנִי, וְלִכְנַסְתָּ יִשְׂרָאֵל אֲתַמַּר, בְּגִין כְּךָ וְעֲשִׂיתֶם אוֹתָם וְגו'.

ענין איסור הדיבור לאחר ק"ש שעל המטה

וְנִתְתִּי שְׁלוֹם בְּאַרְצָךְ וּשְׂכַבְתֶּם וְאִין מְחִרִיד וְגו', רַבִּי יוֹסִי פִתַּח (תהלים ד ה) רְגָזוּ וְאֵל תִּחַטְּאוּ וְגו', רְגָזוּ וְאֵל תִּחַטְּאוּ, הָאִי קְרָא אוֹקְמוּהָ, דְבַעֲי בְר נֶשׁ לְאַרְגָּזָא יִצְר טוֹב עַל יִצְר הָרַע, וְשִׁפִּיר.

מתוק מדבש

ולייחד אותם כאחד, וּלְמַהוּי כֻּלָּא שְׂמָא קְדִישָׁא כְּדָקָא יְאוּת וְשִׁיחִיה כֻּל הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ כְּרָאוּי לְהִיּוֹת, דְהֵיִינוּ שִׁיּוּשֵׁלֶם מִיָּהוּ לִיהוּ"ה, דְהָא צָדֵק לָא אֲתַתְקֵן וְלָא אֲשַׁתְּלִים אֱלָא בְּצָדְקָה כִּי צָדֵק אִינוּ מִתְתַקֵּן וְאִינוּ נִשְׁלַם אֱלָא בְּצָדְקָה, דְכְּתִיב בְּצָדְקָה תִּפְוֹנְנִי, וְלִכְנַסְתָּ יִשְׂרָאֵל אֲתַמַּר פְּסוּק זֶה נֹאמַר עַל כְּנִסַּת יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא הַמַּלְכוּת, כְּאִילוּ הַתְּפָאֵרֶת אוֹמַר לָהּ כִּי עַל יְדֵי הַצְדָקָה תִּתְתַקֵּן לְפָרְצוּף שֵׁלֶם, לְהִיּוֹת רָאוּיָה לִיחּוּד, בְּגִין כְּךָ בִּשְׁבִיל זֶה כְּתוּב וְעֲשִׂיתֶם אוֹתָם וְגו' שֶׁאַתֶּם תִּתְקַנוּ וְתִיַּחַדוּ אֵת קוּב"ה וְשִׁכִּינְתִּיהָ עַל יְדֵי מַעֲשֵׂיכֶם הַטּוֹבִים כְּנֹזְכֵר לְעֵיל. (דף קיא ע"ב, ובביאורינו כרך יא עמ' תשלה-תשלז)

ענין איסור הדיבור לאחר ק"ש שעל המטה

וְנִתְתִּי שְׁלוֹם בְּאַרְצָךְ וּשְׂכַבְתֶּם וְאִין מְחִרִיד וְהִשְׁבַּתִּי חִיָּה רַעָה מִן הָאָרֶץ וְגו', כְּדִי לְפָרֵשׁ פְּסוּק זֶה, רַבִּי יוֹסִי פִתַּח הַקְדִּים לְפָרֵשׁ מַה שֶּׁכְּתוּב רְגָזוּ וְאֵל תִּחַטְּאוּ אִמְרוּ בְּלִבְבְּכֶם עַל מִשְׁכַּבְּכֶם וְדוּמוּ סֵלָה, וּמִפְרֵשׁ רְגָזוּ וְאֵל תִּחַטְּאוּ, הָאִי קְרָא אוֹקְמוּהָ פְּסוּק זֶה בִּיאָרוּ חֲזו"ל (נמס' נככות דף ה ע"ב) דְבַעֲי בְר נֶשׁ לְאַרְגָּזָא יִצְר טוֹב עַל יִצְר הָרַע שְׁצִרִיךְ הָאֲדָם לְהַרְגִּיז אֵת יִצְר הַטּוֹב עַל יִצְר הָרַע, וְשִׁפִּיר וִיפָה פִּירְשׁוּ.

שמרחם עליו, הוּא יְהִיב לִיָּה צָדְקָה הוּא נוֹתֵן לוֹ צָדְקָה וּמַחִיָּה אוֹתוֹ, וְעוֹשֶׂה עֲצָמוּ בְּסוּד הַתְּפָאֵרֶת שֶׁמִּשְׁפִּיעַ לְמַלְכוּת [לשכינה]. לְכֵן מִדָּה כְּנֹגַד מִדָּה אֵילָנָא דְחִיָּי שְׂרִיאַ עֲלוּי הַעֵץ הַנִּקְרָא חַיִּים שׁוֹרָה עֲלוּי וּמַחִיָּה אוֹתוֹ, כְּמָה דְאֵת אָמַר כְּמוֹ שֶׁנֹּאמַר וְצָדְקָה תִצְלֵל מִמּוֹת פִּי עַל יְדֵי הַצְדָקָה הוּא מִצִּיל אֵת הָעֲנִי מִלְּהִיּוֹת תַּחַת אֵילָן הַמוֹת, וּכְגוֹוֹנָא דְעֵבִיד בְּר נֶשׁ לְתַתָּא וְנִמְצָא כִּי כְמוֹ שֶׁהָאֲדָם עוֹשֶׂה לְמַטָּה, שֶׁמַּחִיָּה אֵת הָעֲנִי הַנִּקְרָא מַת, הֵכִי נִמְי עֵבִיד לְעֵילָא מִמֶּשׁ כֵּךְ הוּא עוֹשֶׂה וּמִתְקֵן לְמַעְלָה מִמֶּשׁ, כִּי עַל יְדֵי הַצְדָקָה הַמַּלְכוּת מִסְתַּלַּקֶת מִן אַחִיּוֹת הַחִיצוֹנִים הַנִּקְרָאִים מוֹת, וְעוֹלָה אֵל הַתְּפָאֵרֶת הַנִּקְרָא עֵץ הַחַיִּים לְסוּד הַיַּחְוֵד, לְכֵן זַפְאָה חוּלְקִיָּה דְזִכִּי לְמַעַבְד שְׂמָא קְדִישָׁא לְעֵילָא אֲשֶׁרִי חִלְקוּ מִי שְׁזוּכָה לְעִשׂוֹת וּלְתַקֵּן אֵת הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ לְמַעְלָה, בְּגִין כְּךָ צָדְקָה סְלִיק עַל כֻּלָּא בִּשְׁבִיל זֶה מִצוֹת צָדָקָה עוֹלָה עַל כֻּל הַמִּצְוֹת.

וְהֵנִי מְלִי מַתִּי הַדְּבָרִים אִמּוּרִים, צָדְקָה לְשִׁמְהָ אִם עוֹשֶׂה צָדָקָה לְשִׁמְהָ, שְׁכוֹנְתוֹ שֶׁהַמַּלְכוּת תִּשְׁתַּלֵּם מִצָדֵק לְצָדְקָה, וְהֵיִינוּ עַל יְדֵי שֶׁהַעֲשִׂיר יִרְדּוּף אַחַר הָעֲנִי לְתַת לוֹ צָדָקָה, דְהָא אֲתַעַר צָדְקָה לְצָדֵק כִּי עַל יְדֵי זֶה מִעוֹרֵר צָדָקָה לְצָדֵק, דְהֵיִינוּ הַתְּפָאֵרֶת מִתְעוֹרֵר לְהַשְׁפִּיעַ שִׁפְעַ לְמַלְכוּת, וְתִהְיֶה כּוֹנְתוֹ לְחַבְרָא לֹוֹן כְּחָדָא כְּדִי לְחַבֵּר

אָבֵל בְּשַׁעֲתָא דְרָמַשׁ לִילְיָא, וּבֵר נָשׁ שָׁכִיב עַל עַרְסִיהּ, כַּמָּה גַרְדִּינֵי נְמוּסִין מְתַעְרִין בְּעֵלְמָא,
וְאֶזְלִין וְשָׂאטִין, וּבְנֵי נֶשָׂא בְּעָאן לְאַתְרַגְזָא מְקַמֵּיהּ קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְלִדְחֵלָא מְנִיָּה,
בְּגִין דְּלֹא יִשְׁתַּכַּח נַפְשֵׁיהּ בְּגוּוֹיָיהּ, וְיִשְׁתַּזַּיֵּב מְנִיָּיהּ.

וְיִבְעֵי לֵיהּ לְבַר נֶשׁ דְּלֹא יִפִּיק מְנִיָּיהּ מְלָה בְּפוּמֵיהּ, בְּגִין דְּלֹא יִתְעַר לְהוּ לְגַבֵּיהּ, וְלֹא יִשְׁתַּפְּחוּן
בְּהַדְרֵיהּ, הֲדָא הוּא דְכָתִיב אֲמָרוּ בְּלִבְכֶם עַל מִשְׁפַּכְכֶם וְדָמוֹ סְלָה, דְּלֹא יִפִּיק מְנִיָּיהּ
מְלָה מְפוּמֵיהּ.

מתוק מדבש

לא יזכירם בפיו, וזה שכתוב ודומו סלה, שידום וישתוק מהם בפיו.

וזה לשון רבינו האריז"ל (בש' המצות פ' משפטים), כתיב ושם אלהים אחרים לא תזכירו, דע כי עיקר איסור זה הוא שלא יזכיר שמו של הס"מ הנקרא אלהים אחרים, ובפרט בלילה לפי שאז ממשלת החיצונים, וכל המזכיר שמו מגביר כחו וכו', ולא עוד אלא שאין להזכיר שם שדים כי מגביר כחם וכו', והזהירני מאד שבשום אופן לא ביום ולא בלילה לא אזכיר שמו (של הס"מ) ולא כיוצא בו, ובפרט בלילה שאז יכול להתגבר על המזכיר להחטיאו ולהענישו, וגם על בני אדם אחרים בסיבת האישי המזכירו.

ואפשר עוד, שרוצה לרמוז כאן מה שנודע שאחרי קריאת שמע שעל המטה אסור לדבר, כדי שלא לעורר את החיצונים אחר שהפקיד נשמתו ביד קונו, וזה שאמר אמרו בלבבכם על משכבכם היינו קריאת שמע, ואחר כך ודומו סלה פ"י שאל תדברו עוד כדי שלא יתעוררו החיצונים, וזה שאמר כאן ויבועי ליה לבר נש דלא יפיק מנייהו מלה בפומיה וצריך האדם שלא יוציא מלה מפיו ולא ידבר כלל אחרי קריאת שמע, בגין דלא יתער להו לגבייה ולא ישתפחון בהדיה כדי שלא יעורר את החיצונים אליו לקטרג אחר שהפקיד נשמתו, ולא ימצאון אצלו לעכבו שלא לעלות למעלה. (דף קיג ע"ב, ובכיאוריניו כרך יא עמ' תשל-תשלז)

אָבֵל עֵתָה נִפְרַשׁ בּוּזָה הַאֹפֶן, כִּי בְּשַׁעֲתָא דְרָמַשׁ לִילְיָא
בִּשְׁעָה שֶׁנֶּחֱשַׁךְ הַלֵּילָה, וּבֵר נָשׁ שָׁכִיב עַל עַרְסִיהּ
וְהָאָדָם שׁוֹכֵב עַל מִטָּתוֹ, כַּמָּה גַרְדִּינֵי נְמוּסִין מְתַעְרִין
בְּעֵלְמָא כִּמָּה שׁוֹטְרִים בְּעֵלֵי חוּק שֶׁהֵם מְלֹאכֵי חִבְלָה
הַמְעַנִּישִׁים כְּפִי שֶׁמִּגִּיעַ לְפִי הַדִּין, מִתְעוֹרְרִים לְשִׁלוֹט בְּעוֹלָם,
וְאֶזְלִין וְשָׂאטִין וְהוֹלְכִים וּמְשׁוֹטְטִים בְּעוֹלָם, וּבְנֵי נֶשָׂא
בְּעָאן לְאַתְרַגְזָא מְקַמֵּי קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְלִדְחֵלָא
מְנִיָּה וְאִזּוּ בְנֵי אָדָם צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲרָדִים וְלִירָא מִלְּפָנֵי
הַקַּב"ה, בְּגִין דְּלֹא יִשְׁתַּכַּח נַפְשֵׁיהּ בְּגוּוֹיָיהּ כִּדִּי שֶׁלֹּא
תִּמְצָא וְלֹא תִתְעַרֵּב נִפְשׁוֹ בְּשִׁנְתוֹ בִּינֵיהֶם, וְיִשְׁתַּזַּיֵּב מְנִיָּיהּ
וַיִּנְצַל מֵהֶם.

ואמר אם כן אולי יחשוב האדם שיזכירם בפיו בבקשה לפני הקב"ה שיצילו מהם, לזה אמר ויבועי ליה לבר נש דלא יפיק מנייהו מלה בפומיה וצריך האדם להזהר שלא יוציא שם של אחד מהם בפיו לעולם ובפרט בלילה, ולא ידבר ממציאיותם כלל, בגין דלא יתער להו לגבייה כדי שלא יעורר אותם לבוא אליו, ולא ישתפחון בהדיה ולא ימצאו עמו, הֲדָא הוּא דְכָתִיב זֶהוּ שֶׁכְּתוּב אֲמָרוּ בְּלִבְכֶם עַל מִשְׁפַּכְכֶם וְדָמוֹ סְלָה, דְּהֵינּוּ דְּלֹא יִפִּיק מְנִיָּיהּ מְלָה מְפוּמֵיהּ שֶׁלֹּא יִצְיֵא מִשְׁמוֹתֵם וְעַנִּינִם דְּבַר מִפִּיו, אֵלָּא יִהְרַהֵר בְּלִבּוֹ שֶׁהַקַּב"ה יִצְיֵלְנוּ מֵהֶם, אֲבָל

שבח דא שירתא

ענין מנהג שנהגו ישראל ללכת ביום ל"ג לעומר על קברי רשב"י ור"א בנו, אשר קבורים בעיר מירון כנודע, ואוכלים ושותים ושומחים שם, אני ראיתי למורי [האר"י] ז"ל שהלך לשם פ"א ביום ל"ג לעומר הוא וכל אנשי ביתו וישב שם שלשה ימים ראשונים של השבוע ההוא וכו' והה"ר יונתן שאג"ש העיד לי [על] מורי ז"ל שהולך את בנו הקטן שם עם כל אנשי ביתו ושם גילחו את ראשו כמנהג הידוע ועשה שם יום משתה ושמחה וכו' וכתבתי כל זה להורות כי יש שורש במנהג הזה הנזכר, ובפרט כי רשב"י ע"ה הוא מחמשה תלמידיו הגדולים של ר"ע ולכן זמן שמחתו ביום ל"ג לעומר.

(שער הכוונות ענין ספירת העומר)

פרשת בחוקותי תשפ"ב

לקבלת העלוך מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

ד

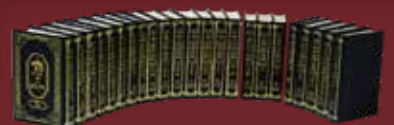
הזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט בוס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד הזמנות:

